

Andreasen: Det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) var noget betænkelig ved de Bestemmelser, som findes i Forslaget angaaende de udenfor Ægteskab avlede Børns Arveret. Den højtærede Justitsminister har i den Tale, han nylig afsluttede, udtrykkelig gjort opmærksom paa, at man i saa Henseende endogsaa har været overordentlig forsigtig med Hensyn til at fastsætte den paagældende Arveret. Der er her et Punkt, som jeg gerne vilde henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Jeg mener, at det bør slettes i Forslaget, eller i ethvert Tilfælde i betydelig Grad omændres, for saa vidt dette Arveretsspørgsmaal skal faa nogen Betydning for de paagældende Børn. Det er det næstsidste Stykke af § 3, som siger, at Arveretten betinges af, at Barnefaderen „ikke efterlader sig ægte Børn, der ere ældre end det udenfor Ægteskab avlede Barn“. Denne Bestemmelse vil jeg gerne tillade mig at henstille til det kommende Udvalg saa vidt muligt at faa bort af Lovforslaget, saaledes at Arveretten bliver udvidet, idet jeg mener — og i den Henseende kan jeg ikke være ganske enig med den højtærede Justitsminister —, at man til enhver Tid, hvor det gælder Børnenes Forhold, skal se bort fra, om et Barn er født udenfor eller indenfor Ægteskab. Det forekommer mig, at man i ethvert Tilfælde kan være enig om dette, at Barnet selv ikke har nogen som helst Skyld med Hensyn til den Maade, hvorpaa det er kommet til Verden.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremhævede stærkt Ønsket om, at der maatte blive aabnet de eksisterende Vægeraad Adgang til at gribe ind og faa Barnet beskikket en Værgе i de Tilfælde, hvor Raadet skønner, at Bidragene ikke anvendes af Moderen til Barnets Bedste. Denne Henstilling, som ogsaa er rettet fra Dansk Kvindesamfund, vilde jeg gerne slutte mig til. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Assens saa stærkt slog til Lyd netop for dette, idet jeg tror, at det vil være til overordentlig stor Gavn. Der er jo nemlig desværre adskillige Barne-mødre, som efter at Barnet er født, først og fremmest tænke paa dette at komme af med Barnet og maaske i sidste Række bekymre sig om, hvorvidt vedkommende Barn kommer til at leve under taalelige Vilkaar.

Endelig er der en Bestemmelse i § 2, som jeg er overordentlig glad for. Det er den Bestemmelse, der angaar Barne-

faderens Pligt til at understøtte den vor-dende Moder under Svangerskabet. Jeg kunde kun ønske, at man ogsaa her imødekom den Henstilling, der er rettet fra Dansk Kvindesamfund om, at denne Adgang til Understøttelse blev mulig for Barnemoderen uden Hensyn til, om der er rejst Sag mod den paagældende Barnefader. Det gælder jo overfor mange af de ugifte Kvinder, som komme uheldigt af Sted i den Retning, her er Tale om, at de indtage en tjenende Stilling, og i Henhold til den gældende Lov kunne de bortvises af Tjenesten, naar de komme i den her omtalte Omstændighed. Skamfølelse og andet afholder da ofte en saadan enligstillet ung Kvinde fra at henvende sig til Familie og Bekendte i omhandlede Anledning, og det var derfor godt, at hun fortrøstningsfuldt kunde gaa til Øvrigheden og faa denne Støtte.

Det var disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til selve Forslaget. Jeg slutter mig ellers fuldt ud til Udtalelserne fra det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen). Jeg hilser det foreliggende Forslag med Glæde, og jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han, efter hvad der foreligger, selv har taget Initiativet til at indsætte Bestemmelsen om Arveretten. Jeg forventer ogsaa, at den højtærede Justitsminister i nogen Grad vil kunne imødekomme de Ønsker, jeg her har fremsat. Maa jeg slutte med at sige, at naar den højtærede Justitsminister udtalte, at han har taget Initiativet til flere gode Reforme, skal jeg aldeles ikke bestride det. Jeg har altid været blandt dem, som have erkendt, at den højtærede Justitsminister var Initiativets og Handlingens Mand, selv om jeg ikke er enig med ham. Det ærede Medlem for Assens nævnte Forholdet vedrørende Kultusministeriet, og jeg kom til at tænke paa, da Ministeren talte, at jeg egentlig vilde have sat Pris paa, at den højtærede Justitsminister, da vi for nogle Aar siden havde den omtalte Mureraffære paa Nørrebro, havde været Kultusminister, for da tror jeg, at Pastor Iversen havde faaet sin Afsked paa graat Papir, alt i Erkendelse af, at Ministeren er en Handlingens Mand, der ikke er bange for at slaa til, hvor han mener, der er Grund til at gøre det.

Mølgaard-Nielsen: Jeg vil ligesom alle de foregaaende Talere tillade mig at at sige den højtærede Minister Tak for Forelæggelsen af dette Lovforslag. Som